47ste jaar. — Nr 24. Zaterdag 24 Februari 1900.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **1** fr. centm per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

Voor den Paus.

Inschrijving, geopend door den Bond der Katholieke Dagbladschrijvers van België :

BEDRAG DER 22 EERSTE LIJSTEN : Fr. 109,785.45.

De gilten kunnen gezonden worden aan het bureel van den *Postrijder* of aan Mr L. Mallié, Bergstraat, 52, Brussel.

TONGEREN, DEN 24e FEBRUARI 1900.

Eendracht.

« Binnen eene maand of drij, wordt de teerling geworpen over België's toekomst. Zullen de katholieken, de eenige regeeringspartij die nog op eigene kracht steunen kan, aan 't bewind blijven, ofwel, zal 't staatsroer in handen genomen worden door eene minderheid, die moet afrekenen met andere minderheden om te kunnen sturen ?

« De vraag stellen is ze beantwoorden. Ondanks het toepassen der E. V., zijn de katholieken zeker eene meerderheid te verwerven. De tegenstrevers, welke andere verwachting koesteren, verkoopen de huid van den beer voordat hij geschoten is.

⁂

« Neen, het land is nog niet rijp voor een maçonnieke-socialistisch schrikbewind. Het heeft, van den eenen kant, het wijs en gematigd besturen der katholieke staatslieden leeren waardeeren ; terwijl het, anderzijds, niet wetende waarheen de zoogezegde anticlericalen het voeren zouden, bepaald schrik heeft eenen sprong in het duistere te doen.

« Dat is de toestand. Zoo staan de vooruitzichten.

⁂

« En toch, vele katholieken zijn niet gerust. Ze duchten pijnlijke verrassingen, teweeggebracht niet door den vijand, maar door eigene vrienden.

« Ze zien hier en daar het monster der tweedracht zijn afschuwelijken kop verheffen, en dit verscheijnsel is de oorzaak hunner ontstelteenis.

« Laat ons niet overdrijven, beste vrienden, en niet huilen voordat we geslagen zijn. We staan er hoegenaamd niet slecht voor, we kunnen 't niet genoeg herhalen.

Die tweedracht is meer schijnbaar dan wezenlijk, en wordt er al eens gehaspeld, daarom dienen geenszins de hoop en 't vertrouwen prijsgegeven.

⁂

« 't Ware echter gevaarlijk het onkruid der slechte verstandbouding te laten aanwoekeren. Een rijk dat verdeeld is, loopt zijnen ondergang tegemoet ! — zegt het Boek der Waarheid. De liberale partij heeft het destijds tot hare schade ondervonden.

« Welke plicht weegt dus op iederen waren katholiek ? Vooreerst, niets te ondernemen, niets aan te moedigen dat twist of scheuring in de partij kan veroorzaken, en verder, al het mogelijke in 't werk te stellen om de eendracht te sluiten waar ze wankelt, te versterken waar ze nog pal staat.

« Wordt die plicht gekweten, dan loopt de Katholieke Regeering niet het minste gevaar. »

(Gazet van Antwerpen.)

Landbouw.

Teelt der haver.

De haver is het minst eischend van al onze graangewassen. Nochtans, geeft zij dan alleen hare hoogste opbrengst wanneer zij in de door haar gevergde voorwaarden geteelt wordt, en namelijk in de volgende :

a) Voorbereiding van den grond. — Zij bestaat uit eene goede winterploeging, opgevolgd, in de Lente, voor de zware en vochtige gronden, door eene gewone ploeging en voor de lichte en gezonde gronden, eenkelijk door het bewerken met den hakploeg of de eeg. Op het oogenblik der zaaiing, moet de grond oppervlakkig zeer fijn (fijnkluiterig) zijn, en goed gesloten, zoonder is de oogst blootgesteld aan het nederslaan.

b) Bemesting — Zoo men stalmest gebruikt, ploegt men het in den Herfst of zeer vroeg na den Winter onder. In dit laatste geval, neemt men alleen kort mest, daar het lang mest den grond te zeer los houdt en alzoo aan uitdrogen blootstelt. Buitendien, dewijl het onmogelijk is versch mest gelijkelijk in den grond te verdeelen, is deze niet overal even vruchtbaar en het graan rijpt op onregelmatige wijze. Het stalmest bevat, in verhouding met zijne stikstof, veel te min phosphoorzuur ; het is dus noodig, in alle geval, welkdanig de hoeveelheid stalmest ook zij die men gebruikt, van den grond met phosphoorzuur te verrijken, door er 3 tot 600 kg. Thomas-slakken bij te voegen, ondergeploegd voor den Winter of vroeg in de Lente. Bij gebrek aan eene goede bemesting met stalmest, moet men in de lichte gronden bij de Thomas-slakken ook nog een potasch mest voegen (3 à 600 kg. Kainiet, b. v.) Eindelijk zal men, per hectare, 100 à 250 kg. soda-nitraat strooien, volgens dat de grond min of meer opslorbare stikstof bevat. Dit mest gebruikt men in de Lente, en voor het beste, in twee keeren ; eene helft vóór de laatste bewerking van den grond, de andere helft, 5 tot 7 weken na de zaaiing.

ZAAIING. — Het zaadgoed moet van allereerste kwaliteit zijn, te weten : het moet goed gerijpt hebben op stam, goed bewaard en volkomen getreuzeld zijn (met den treuzelaar) zoodat men niets dan zware en dikke korrels voor zaad gebruikt. Het zal gevitrioold worden indien het voorkomt van eenen oogst, die door koolzieke (zwart) aangetast was. Het zaaien heeft plaats zoohaast de grond opgedroogd is. Op rijen zaaien is voordeeliger dan met de hand. Eindelijk de wilde mostaard, de herik, de distel, enz., die onze haver sogst dikwijls doen mislukken, worden vernietigd door besproeiing met water, waarin 4 ten honderd zwavelzure koper (blauwe vitriool) opgelost is. Ongeveer 800 liters oplossing, per hectare. Men zal deze behandeling, zoo spoedig mogelijk doen, daar de wilde mostaard, de herik, enz., des te gemakkelijker te vernielen zijn, waarmate deze planten jonger zijn.

L. Vanden Berck,
Landbouw-Ingenieur.

Wetgevende kiezingen.

ARRONDISSEMENT TONGEREN-MAESEYCK.

De Katholieke Eenheid.

De eenparige bijtreding, welke de vernoemingslijst **Helleputte, Desmaisières, Gielen**, zoowel in de drukpers als bij de katholieken der beide arrondissementen Tongeren en Maeseyck geniett, is voorzeker een troosteend schouwspel, en dat wel geschikt is om ons, met volkomen betrouwen, den uitslag onzer aanstaande wetgevende kiezing te gemoet te doen zien.

De katholieken begrijpen inderdaad dat, in tegenwoordigheid van het liberaal gevaar dat zich heden dreigend opdoet, dank het ruw stelsel, de nauwste eendracht hoogst noodzakelijk is.

Zij begrijpen dat alle andere katholieke lijst, ofschoon zij zelve geene de minste hoop zou hebben te kunnen zegevieren, nogtans voor onvermijdelijk gevolg zou hebben de kiezing van eenen liberaal te verzekeren, twee stemmen aan 't katholiek gouvernement te ontnemen, misschien het in minderheid te brengen en een liberaal ministerie aan het hoofd der staatszaken te stellen !

De katholieken der arrondissementen Tongeren en Maeseyck zijn niet gereed de hand te leenen aan de verwezenlijking van zulke noodlotige gebeurtenissen.

Wij meenen onzen lezers aangenaam te zijn door hun, van tijd tot tijd uittreksels van artikelen uit katholieke weekbladen der provincie onder de oogen te stellen, die zich met onze aanstaande wetgevende kiezingen bezig houden.

Heden deelen wij de volgende regels uit den *Bijenkorf* mede, bij dewelke wij ons volkomen aansluiten :

⁂

« De drie volksvertegenwoordigers zullen, minstens, de hoofdplaatsen der 9 kantons beurtelings bezoeken.

« Op die wijze zal Mr Helleputte met zijne nieuwe kiezers van het arrondissement Tongeren kennis maken, en wederzijds de heeren Desmaisières en Gielen zullen door hunnen achtbaren collega aan de kiezers van Maeseyck voorgesteld worden.

« Doch nergens zullen zij als vreemdelingen voorkomen.

⁂

« De heer Helleputte immers is in gansch de provincie door zijnen invloed, zijne gedienstigheid en welsprekendheid gekend ; hij is een der leiders van het katholiek leger ; zijne plaats in het ministerie is reeds aangeteekend.

« De heeren Desmaisières en Gielen zijn insgelijks minzaam, aansprakelijk, uiterst gedienstig. Alzoo hebben zij de innige toegenegenheid van burger en werkman verworven. Zij zijn de ware vrienden van het volk.

« Doch in het arrondissement Maeseyck zal de heer Gielen, daar Maeseyckenaer bloed in zijn aderen vloeit, bijzonder welkom zijn.

« Overal zullen deze drie heeren grooten bijval genieten.

⁂

« Nu dat deze gewichtige kiezing door het volk een weinig meer besproken wordt, is het zichtbaar dat geen katholieke lijst in ons vergroot arrondissement meer kans heeft, buiten deze, van in Mei te zegepralen.

« Geen lijst kon beter opgesteld worden.

« Het volk dienaangaande redeneert als volgt : De krachten van een mensch zijn niet onuitputbaar, en om al de belangen van een uitgestrekt arrondissement, bevattende 138 gemeenten, 136,000 inwoners, aanhoudend en ernstig te verdedigen, om de honderden aanbevelingen van allen aard met goed gevolg te doen afloopen, en tevens, om als grondige wetgever en bekwame redenaar dagelijks op te treden, daarvoor is de tijd van een mensch ontoereikend, welk ook zijn grenzeloose ijver zij.

« En het volk denkt juist.

« Nu, wanneer men oppervlakkig onderzoekt welk zijn de persoonlijke betrekkingen der drie volksvertegenwoordigers met de kiezers, dan moet rechtuit erkend en gezegd worden, dat niet een katholieke kiezer van het arrondissement Tongeren-Maeseyck zonder vriend of verdediger in de wetgevende kringen zal blijven.

« Daarom zeggen wij nog eens : geen lijst kon beter opgesteld worden als deze.

« En wij voegen erbij : *die lijst kan in Mei zegepralen en zij zal de overwinning behalen indien de katholieken het willen.* »

⁂

En het is niet alleen de limburgsche drukpers die zich met onze aanstaande kiezingen bezig houdt. Thans hebben de katholieken van het gansche land de oogen gevestigd op het arrondissement Tongeren.

Ziehier uittreksels uit een artikel welk de *Gazet van Antwerpen* aan onze politieken toestand wijdt :

« Het schijnt dat in zekere middens het verlangen werd uitgedrukt een of meer candidaten te stellen tegenover de katholieke concentratie-lijst, b vattende de namen van de drij uittredende volksvertegenwoordigers, de heeren Helleputte, Desmaisières en Gielen.

« Die nieuwe strijd van broeders tegen broeders zou eene onvergeefbare fout zijn, en heel het katholieke land zou ze streng laken en er om treuren.

« Over twee jaar heeft het *volk* gesproken, en van zijne uitspraak diende men in Tongeren rekening te houden.

« Men verliere daarbij niet uit het oog, dat geen enkel der uittredende afgevaardigden van het samengevoegd arrondissement Tongeren-Maeseyck aan zijn plichten tekort gekomen is. Allen hebben het programma, dat zij in 1898 den kiezers voorhielden, stipt nageleefd. Wat kan hun dus verweten worden ?

« Maar er is nog een ander punt, waar wij dringend de aandacht op inroepen van alle Tongersche katholieken. Met twee katholieke lijsten strijden, is de deur der Parlementszaal wagenwijd opensmijten voor de liberalen. En moest het gebeuren — wat te voorzien is — dat de katholieke tegen-candidaat het *quorum* niet bereikte, dan kwamen al de stemmen, op zijnen naam uitgebracht, tot de laatste toe, de liberale lijst ten goede.

« Welke echte katholiek zou op zijn geweten de verantwoordelijkheid durven laden van zulken misslag, vooral in de huidige omstandigheden ? Want vergeet toch niet, vrienden, dat het prijsgeven van eenen zetel aan de liberalen de katholieke meerderheid doen kantelen en den val der Katholieke Regeering veroorzaken kan !

« Vroeger, als de rechterzijde op een meerderheid van 40 tot 70 stemmen kon steunen, dan kwam het er nog zoo nauw niet op aan. Maar, men weet het, het invoeren der E. V. heeft den toestand gansch gewijzigd.

« Weg dus met *all- scheuring en tweedracht !* Liever het voorbeeld nagevolgd van de katholieken des Lands van Waas, die, oude veeten vergeten hebbende, de handen broederlijk in elkaar hebben gelegd en als één man ten strijde zullen oprukken voor de zegeprazl der eene en onverdeelbare katholieke lijst. »

Laten wij een einde aan een vertelselke stellen, dat, ofschoon het reeds twintigmaal gelogenstraft is, toch regelmatig daags voor elke wetgevende kiezing terug op het tapijt komt.

Het geldt hier dat vertelselke volgens hetwelk men den achtbaren Heer Desmaisières tracht verantwoordelijk te maken van zekere plakbrieven, in 1894 verschenen, die de kiezers aanspoorden tenzelven tijd te stemmen voor onzen achtbaren volksvertegenwoordiger en den liberalen candidaat.

Ehwel ! het is van eenieder gekend dat die plakbrieven uit eene liberale bron voortkwame, dat zij in de werkhuizen van het liberaal *Journal du Limbourg* gedrukt werden, en dat zij enkel een doel hadden : stemmen aan den liberalen candidaat bij te brengen.

Rechtuit gesproken, onze nieuwsoortige politieke moeten toch bitter weinig aan de kiezers te vertellen hebben, om gedwongen te zijn hunne toevlucht tot zulke armzalige middelen te nemen, ten einde de candidatuur van onzen achtbaren volksvertegenwoordiger Mr Desmaisières te benadeelen !

NIEUWS
uit de stad en de provincie.

Werk der Eerste Communie.

— Het komitit der Damen van het Werk der Eerste Communie doet eenen dringenden oproep tot de milddadigheid der inwoners van Tongeren.

De Damen met de inzameling gelast zullen zich aanstaande week ten huize aanbieden. Zij koesteren de hoop ten minste zoo veel geld als de vorige jaren bijeen te zamelen.

Alle onze medeburgers kennen het uitmuntend werk der Eerste Communie dat reeds sedert verscheidene jaren in onze stad tot stand gekomen is.

Ook is het overbodig dat wij daarover in andere bijzonderheden treden.

De milddadigheid der Tongenaren is overal bekend ; deze maal ook zal zij ons hoogte blijven.

Het verheven doel dat dit schoon werk nastreeft, is er de beste waarborg van.

APOTHEEK. — **Zondagsrust.** — MORGEN ZONDAG, zal de Apotheek van **Mr Francken** alleen open blijven, van 1 *uur 's namiddags tot* 10 *uur 's avonds*, VOOR DE DRINGENDE NOODWENDIGHEDEN.

De Comptante betaling zal vereischt worden.

Heden heeft te Tongeren het **huwelijk** plaats gehad van M. Joseph Renard, met Mejufvr. Jeanne Wagemans.

Op de markt van Tongeren van verleden donderdag waren te koop gesteld : 525 koeien en kalveren, 1 schapen, 296 vette varkens, 1510 magere varkens.

Paardenmarkt *te TONGEREN,* Donderdag **29e** maart.

Hof van Assisen van Limburg. — Door arrest in datum 10 Februari, heeft de Kamer van inbeschuldigingstelling van het Beroepshof van Luik voor het Hof van Assisen der provincie Limburg verzonden, den genaamden Jozef Pluymers, kleermaker te Uibeek, aangehouden, betiht, tusschen den 16e en 17e October 1899, te Voordt, eene moordpoging gepleegd te hebben op de personen van de genaamden Felix-Jozef en Franciscus-Jozef Leonard.

EFFRACTIËN. — Te koop bij M. COLLÉE, boekhandelaar, Groote Markt, 37 & 39, te Tongeren :

TABEL der PRIJZEN der GRANEN voor de vereffening der achterstallige renten en pachten en den afkoop in 1900.

GENOOTSCHAP van den **H. Vincentius à Paulo.** — Aanbidding van den eersten vrijdag der maand, den 2 Maart aanstaande, in Onze-Lieve-Vrouw Kerk, van 2 tot 6 ure.

Lof en Fransch sermoen, om half zes.

ASSOCIATIE VAN HET H. SACRAMENT EN HET WERK DER ARME KERKEN. — Vrijdag 2 Maart, Lof en Fransch sermoen, om 5 1/2 ure, in Onze-Lieve-Vrouwe Kerk.

Aanbidding van 2 tot 6 ure.

Ter gelegenheid van het afsterven van Mevrouw **Hermans-Geysens**, hebben Mevrouw de Bellefroid en M. Edouard Hermans, eene som van 1000 franken aan den armen gegeven, waarvan 300 franken aan het Genootschap van den H. Vincentius te Tongeren en 500 franken aan het Bureel van Weldadigheid van Vechmael.

In naam der armen, dank aan de milddadige gevers !

Provinciale Landbouwmaatschappij van Limburg.

COMICE VAN TONGEREN.

Algemeene vergadering

op Donderdag den 1e Maart 1900, om 2 1/2 uur namiddag, in het lokaal der Maatschappij, de ALLÉE VERTE te Tongeren.

DAGORDE :

1° Lezing van het proces-verbaal der laatste vergadering.
2° Hernieuwing van de helft der leden van het comiteit, in vervanging der HH. graaf de Grunne, voorzitter ; Vroonen Constant, ondervoorzitter ; Henry Pierre & Strick Louis, uitgaande leden en herkiesbaar.
3° Goedkeuring der rekening over het jaar 1899 en der begrooting voor 1900.
4° Mededeelingen.

GEZONDHEIDSTOESTAND DER HUISDIEREN GEDURENDE DE TWEEDE HELFT DER MAAND JANUARI. — De gezondheidstoestand der huisdieren is nogmaals zeer bevredigend geweest gedurende de tweede helft der maand Januari.

Alzoo, volgens officieele opgave, op **163** gevallen der verschillige besmettelijke ziekten bij de huisdieren van ons land, zijn er maar **8** gevallen in ons Limburg bestatigd geworden.

Hoeselt. — Met genoegen vernemen wij dat eenige liefhebbers aanst. zondag, 4e Maart, eene tooneelkundige vertooning zullen geven.

Zeker zal dat fest veel bijval hebben, want 't is de eerste maal dat zulks plaats heeft in onze gemeente d. w. z. een tooneelfeest gegeven door Hoeselaren.

Het zal aanvang nemen om zes uren en rond bali negen eindigen.

Wil men zich dus een paar uren goed vermaken, men kome aanstaanden zondag naar Hoeselt en zeker wel voldaan zal men huiswaarts keeren.

VASTENWET
voor het Jaar O. H. 1900.

Krachtens de apostolische macht, die ons daartoe verleend is, verguunen wij gedurende den H. Vastentijd, bij wijze van dispensatie :

I. — 1° Het gebruik van Vleesch op zondag, maandag, dinsdag, donderdag en zaterdag van elke week van den Vasten, *alleen uitgenomen* de zaterdag van de Quatertemperdagen (10 Maart) en de zaterdag van de Goede Week. Buiten de tondagen, mogen de personen die gehouden zijn te vasten maar eenmaal daags vleesch eten, namelijk bij het middagmaal ; dit geldt ook voor vleeschsoep en vleeschnat.

Het is verboden vleesch en visch op denzelfden maaltijd te gebruiken, niet alleen op al de dagen, zelfs op de zondagen, van den Vastentijd, maar ook op alle vastendagen in het jaar. Onder het verbod van visch zijn begrepen oesters, mosselen en kreeften.

2° Het gebruik van gesmolten vet in plaats van boter, op alle dagen van het jaar, uitgenomen op Aschwoensdag en Goeden-Vrijdag.

3° Het gebruik van eieren op alle dagen, uitgenomen op Aschwoensdag en Goeden-Vrijdag : De personen welke verplicht zijn te vasten mogen slechts eenmaal per dag eieren eten, uitgenomen op de zondagen, en dat bij het middagmaal en niet bij de collatie ; dit moeten zij onderhouden ook op de vastendagen gedurende het jaar. Het is geoorloofd eieren te gebruiken alle dagen van den Vasten om andere spijzen voor te bereiden.

4° De personen welke niet verplicht zijn te vasten of daarvan wettig ontslagen zijn, mogen meermalen per dag vleesch en eieren nuttigen, op de dagen dat het gebruik er van is toegestaan.

II. — Aan de militairen, bunne vrouwen, kinderen, bedienden en allen die meiterdaad aan den krijgsdienst verbonden zijn, staan wij het gebruik toe van vleesch het geheel jaar door, uitgenomen op *Goeden-Vrijdag.*

Op gelijken voet met de militairen brengen wij de *gendarmen*, de *tolbramblen* (douaniers) de accijnsbrambten, de stadelijke politie-brambten, de spoortrein- en trambedienden die in werkelij-

---

HET
VOLK VAN DEN MIST

39ste vervolg.

Deze groote piek daar boven ons ziende — men zegt mij dat het de boogste is der Bisa Mushinga bergen — meende dat ik wel beproeven kon haar te beklimmen, alvorens langs het Nyassameer, Blantyre en Quilimane naar huis te keeren. Welliefst zult gij mij wel iets willen vertellen over de reis die u hierheen voerde. De dwerg heeft mij wel iets verteld, maar dat ziet er zoo leugenachtig uit.

— Dan vrees ik dat gij ons nog voor grooter leugenaars zult aanzien, M. Wallace, sprak Leonard, en hij begon met hem eene korte schets hunner avonturen te geven.

Toen hij geraakt was aan hunne aankomst tusschen het Volk van den Mist en de inhaling van Juanna en Otter als afgoden in den tempel van den kolossus, zag hij dat M. Wallace zijn monocle liet vallen en hem met stomme verbazing aanzag.

— Ik vrees dat dit alles u niet veel belang inboezemt, sprak Leonard kalm.

— Integendeel, M. Outram, integendeel, het boeit mij buitengewoon. Ik houd bijzonderlijk van romans en deze is er een kapitale.

— Gij ziet wel dat het niet noodig is dat ik voortga, hernam Leonard ; maar, rechtuit gesproken, ik begrijp dat gij weigert mij te gelooven.

— Leonard, kwam Juanna er rustig tusschen, gij bezit nog een sterrobijn, toon hem aan M. Wallace.

Hij deed het, wel met tegenzin, en, daar hij niet meer genoegd scheen voort te vertellen, vervolgde Juanna het verhaal, ten teeken van de waarheid, de speer, de versleten koord en het verscheurde witte kleed toonende, dat zij in de gedaante van Aca gedragen had en welke zij nu droeg onder den armen Mordaunt's kleed — want anders bezat zij niets.

M. Wallace hoorde haar uit en dan, zonder verder te spreken, stond hij recht, zeggende dat hij ging beproeven eenig wild te schieten en dat zij intusschen het maar zoo goed moesten stellen als zij konden, tot zijnen terugkeer 's avonds.

Voor zonsondergang keerde hij terug en, recht op de tent afkomende, vroeg hij vergiffenis voor zijne ongeloovigheid.

— Ik ben tot zinder geweest, zegde hij, uw spoor volgende. Ik heb de ijsbrug gezien en de steenen en de trappen die de dwerg in het ijs kapte. Alles is zoo, gelijk gij het verteld hebt, en er blijft mij niets over dan u geluk te wenschen over uwe gelukkige ontsnapping uit het grootste gevaar, dat waar ik ooit van gehoord heb.

En hij stak de hand uit, die Leonard en Juanna warm drukten.

— Om de waarheid te zeggen, voegde hij er bij, ik heb ook den rand van den afgrond eenige mijlen ver doen volgen door mijne mannen, doch zij verklaarden mij dat zij nergens eene plaats gevonden hebben, waar het mogelijk was neer te dalen ; ik vrees dus dat de juweelen wel voor altijd verloren zijn. Ik beken dat ik wel zou willen beproeven hebben, in het Land van den Mist binnen te dringen, doch mijne zenuwen zijn niet sterk genoeg voor de ijsbrug en overigens de steenen zouden niet naar omboog gaan. Wat meer is, ik geloof dat gij er genoeg van hebt en dat gij wel geerne de beschaving zult te gemoet gaan. Ik denk dus dat, na een paar dagen rust, het best is dat wij optrekken naar Quilimane wat, zoo er geen ongevallen gebeuren, zoo wal drie maanden reizens van hier is.

. . . . . .

Kort daarop vertrokken zij dus, doch met de bijzonderheden van hunne reis hebben wij ons niet meer bezig te houden. Slechts eene uitzondering moet gemaakt worden voor eene plechtigheid, die plaats greep in de zendelingenstatie van Blantyre. Die plechtigheid was het huwelijk van Leonard en Juanna, volgens den ritus van den anglikaanschen eeredienst dien zij samen beleden.

Geen woord van huwelijk was voor weken tusschen hen beiden uitgesproken en toch was het gedacht ervan geen oogenblik uit hunnen geest verwijderd geweest. Inderdaad, waren hunne gevoelens voor elkander zelfs minder teeder geweest dan het geval was, toch zou het wenschelijk geweest zijn, gezien de buite gewone vertrouwelijkheid die sedert maanden tusschen hen heerschten, dat zij als man en vrouw de reis zouden voortzetten.

Leonard gevoelde dat, alleen als hij was in de wijde wereld, slechts afkeer hem nog van Juanna zou gescheiden hebben ; en, daar het liefde was, die hij voor Juanna gevoelde, in plaats van afkeer, besloot hij maar in eens recht op het doel af te gaan.

— Juanna, zegde hij tot haar, op den dag hunner aankomst te Blantyre, gij zult u de woorden herinneren tusschen mij en uw vader, toen hij op zijn doodsbed lag, gewisseld, wanneer hij zegde dat, zoo dit uws beider wensch was, hij vertrouwen stelde in mijne eer, om werkelijk met u in den echt te treden, wanneer de eerste mogelijkheid daartoe zich aanbood. Nu is dit oogenblik gekomen en ik vraag u thans, of gij wenscht mij tot echtgenoot te kiezen, daar ik, boven alles in de wereld, u mijne geliefde vrouw zou willen heeten.

Zij kleurde tot in hare schoone oogen en antwoordde dan met eene stem, die meer aan een zucht gelijk :

— Zoo gij het wenscht en mij uwer weerdig acht, Leonard, zoo weet gij dat het ook mijn wensch is. Ik heb u altoos lief gehad, zelfs dan wanneer ik mij slecht tegenover u gedroeg. Maar, daar is... Jane Beach.

— Ik heb u gezegd, Juanna, en ik herhaal het, antwoordde hij opgewonden, tusschen Jane Beach en mij is het lang, zeer lang gedaan.

— Wees verzekerd dat ik zeer gelukkig ben het u nogmaals te hooren verzekeren.

Op dit oogenblik wist Leonard bitter weinig van de zonderlinge wijze op dewelke zijn lieldes avontuur met Jane Beach was afgeloopen.

. . . . . .

Toen hij dagen later aan Leonard Outram, Juanna Rood tot vrouw zou te hebben en te houden, « door goed en door kwaad, armoede, rijkdom, « in ziekte en gezondheid, in liefde en genegen- « heid, tot de dood hem scheiden zou » en hun redder, Sydney Wallace, die nu hun beste vriend was geworden, gaf de bruid aan haren bruidegom.

Allerlei herinneringen vloden Juanna door den geest, terwijl zij daar stond aan de zijde van haren echtgenoot, in de kleine met graszoden overdekte kapel van Blantyre, want, na twee allervreemdsoortigste schijnbuwelijken, was dit dan eindelijk een echt huwelijk, aangegaan uit haren vrijen wil. Zij herinnerde zich het nachtelijke tooneel in het slavenkamp, zij herinnerde zich Mordaunt, die tot de parodie van het trouwen onder doodsbedreigingen werd gedwongen, met dezelfde man, met welken zij nu voor God en de menschen in de echt trad ; zij herinnerde zich dat andere tooneel in die gevangenis in de rotsen, waar zij, om Leonards leven te redden, de offeraars van het Volk van den Mist liet overgaan tot hunne trouwplechtigheden en hoe zij daar uit nood, den edelhartigen Koning Olfan bedroog...

Met eenen zucht ontwaakte zij uit deze droomerij om te hooren, dat nog enkel de dood haar scheiden kon van den geliefden man aan hare zijde.

— Wij zullen doodarm zijn, Leonard, zegde zij tot hem na de plechtigheid ; het ware voor u nog beter geweest, ware ik in de afgrond gevallen, in steê van de robijnen.

— Neen, liefste, antwoordde hij met eenen glimlach waar hij was overgelukkig, ik deel uw gevoelen niet meer ; naar den weerlicht, de robijnen ! Uw prijs is hooger dan alle robijnen en tegen het noodlot kan niemand ingaan. Ik ben er altijd in gelukt voor mijzelven den kost te winnen, ik twijfel er niet aan, of ik zal dat ook kunnen voor ons beiden ; en het overige zullen wij overlaten aan God. Gij zijt meer voor mij, Juanna, dan alle rijkdommen — meer dan het kasteel mijner vaderen.

. . . . . .

Dien avond vond M. Wallace Otter stilzwijgend zitten voor het kleine huis, waar Leonard en Juanna hunnen intrek hadden genomen.

— Zijt gij nu bedroefd, omdat uw meester is getrouwd ? vroeg Wallace.

— Neen, antwoordde de dwerg, ik ben heel gelukkig. Maanden lang loopt hij nu achter haar en thans heeft hij ze. Voortaan moet zij droomen van hem en loopen achter hem en zal hij lijd hebben om te denken aan andere lieden, die hem even goed bemineen.

Eene maand ging nog om met de reis naar de kust, die gedaan werd in kleine gemakkelijke dagreizen en nooit hadden jonggetrouwden gelukkiger wittebroodsweken dan Leonard en Juanna.

Ten slotte bereikten zij veilig Quilimane, en slogen hunne tenten op in de heuvels buiten de neerzetting, die ongezond is. Den volgenden morgen bij dageraad trok M. Wallace naar het postbureel, waar hij brieven hoopte te vinden. Leonard en Juanna vergezelden hem niet, doch gingen eene wandeling doen, voor de zoo hoog rees. Onder de wandeling kwam hun gesprek op hunnen toestand : zij waren gansch onbemiddeld en mochten niet langer steunen op de vriendelijkheid van hunnen gastheer.

Wanneer men langzaam reist door de onmetelijke afrikaansche wilderniszen en leeft op wild en vruchten, die overvloedig voor handen zijn, en schijnen liefde en kussen voldoende om van te leven. Maar de werkelijkheid wordt geheel anders, als de reis afgeloopen is en de beschaving voor u staat met hare eischen en zo dwendigheden.

— Wat moeten wij aanvangen, Juanna ? vroeg Leonard somber ; wij hebben geen geld, om ons toe te laten naar Natal te reizen en geen crediet waarop te steunen.

— Dan zal er ons niets overblijven dan den grooten robijn te verkoopen, antwoordde zij met eenen zucht, alhoewel het mij pijn zal doen er mij van te scheiden.

— Niemand zal hier zulk een steen koopen, Juanna, en wie zegt ons dat het een echte robijn is ? Welliefst zal Wallace er mij wel op willen leenen, ofschoon ik het hem niet geerne vraag.

Daarna gingen zij terug ontbijten, maar zij vonden het in het geheel geen plezierig ontbijt. Toen zij bijna gedaan hadden keerde Wallace juist uit de stad terug.

— Ik heb goed nieuws, zegde hij ; de British India mailboot zal hier binnen een paar dagen zijn ; ik ga met die boot tot Aden reizen en dan naar Engeland en dus mijne mannen afbetalen. Ik hoop wel dat gij mij zult vergezellen, want ik veronderstel dat gij beiden genoeg moet hebben van Afrika. Hier zijn eenige nummers van het weekblad der *Times* ; doorblader ze maar eens, Mrs Outram, terwijl ik mijne brieven overlees.

Leonard ging stilzwijgend terzij en ontstak zijne pijp. Hoe aan geld te geraken om aan boord der British Indiaboot een derde klas ticket te nemen ? Doch Juanna, gehoorzamend aan het instinct dat alle vrouwen bezitten, om steeds een rustig uiterlijk te vertoonen, nam een der bladen en opende het, alhoewel de traeen zoodanig hare oogen vulden dat zij moeite had om te lezen. Zoo gingen tien minuten voorbij en achteloos keerde zij de bladen om van eenige nummers der *Times*, trachtende hare gedachten te verzamelen en eenen uitweg te zoeken voor dezen toestand.

Het lezen ging haar niet af, de voorgevallen gebeurtenissen lieten haar onverschillig en, te veel met haar eigen gedachten bezig, stond Juanna op het punt het lezen op te geven, toen de volgende titel :

OUTRAM !

plots hare oogen trof.

Twee seconden later hoorden hare gezellen haar een luiden kreet slaken en kwamen toegesneld.

— Wat is er gaande ? vroeg M. Wallace. Heeft Frankrijk den oorlog verklaard aan Duitschland ? Is koningin Victoria dood ?

— O neen ; maar voor ons iets veel belangrijker. Luister Leonard, luister, naar de volgende annonce :

« Indien Leonard Outram, tweede zoon van « wijlen sir Thomas Outram, baronet, van Outram « Hall, van wien laatst vernomen werd in het « grondgebied ten noorden van Delagoa baai, « Oost-Afrika, of, in geval van zijnen dood, zijne « wettige erfgenamen, zich in betrekking stellen « met ondergeteekenden, zullen hij of zij eene « voor hem gewichtige meedeeling ontvangen.

» THOMSON & TURNER,
» 2, Albert Court, London, E. C. »

— Gij dwaalt Juanna, riep Leonard na een oogenblik stomme verbazing uit.

— Lees het zelf, was haar antwoord.

Hij nam het blad en las en herlas de annonce in kwestie.

— Een ding staat vast, zegde hij, dat nooit iemand meer dan wij in eenen toestand verkeerden, om meer op gewichtige meedeelingen belust te zijn, want, buiten den robijn, die wellicht nog een onechte steen is, bezitten wij geen stuiver in de wijde wereld.

(Wordt voortgezet).